

Objawienie Jana

Rozdział 16

1. Usłyszałem też wielki głos ze Świątyni, który mówił siedmiu aniołom: Idźcie i wylewajcie na ziemię siedem czasz gniewu Boga. 2. I odszedł pierwszy anioł oraz wylał swoją czaszę na ziemię. Więc na ludziach co mieli piętno bestii oraz kłaniali się jej wizerunkowi pojawił się zły i złośliwy wrzód. 3. A drugi anioł wylał swoją czaszę na morze. Więc pojawiła się krew jakby martwego i umarła w morzu każda żywa istota. 4. A trzeci anioł wylał swoją czaszę na rzeki i źródła wód; więc pojawiła się krew. 5. I usłyszałem anioła wód, mówiącego: Sprawiedliwy jesteś Panie, Ty który jesteś i byłeś, Ten Święty, ponieważ osądziłeś te sprawy. 6. Dlatego, że wylali krew świętych i proroków dałeś im także wypić krew; są tego warci. 7. Usłyszałem także innego, co mówił od ołtarza: Zaprawdę Panie Boże, Wszechwładco, zgodne z prawdą i sprawiedliwe są Twoje sądy. 8. Również czwarty anioł wylał swoją czaszę na słońce, i zostało mu dane trapić w ogniu ludzi gorącem. 9. Zatem ludzie zostali spaleni wielkim skwarem oraz bluźnili Imieniu Boga, który miał władzę nad tymi ciosami. Lecz nie odczuli skruchy, aby Mu oddać chwałę. 10. A piąty anioł wylał swą czaszę na tron bestii; więc jej królestwo stało się pogrążone w ciemnościach, a ludzie pogryźli swoje języki z bólu. 11. Także bluźnili Bogu Nieba za ich kłopoty i za ich wrzody, lecz nie doznali skruchy z powodu swych uczynków. 12. A szósty anioł wylał swoją czaszę na wielką rzekę Eufrat. Zatem została wysuszona jej woda, by mogła zostać przygotowana droga władców od wschodu słońca. 13. Ujrzałem też trzy nieczyste duchy, jakby żaby pochodzące z pyska smoka, z paszczy bestii i z ust fałszywego proroka. 14. Są to duchy demonów, które czynią cuda i wychodzą do władców ziemi oraz na cały zamieszkały świat, by ich zgromadzić na bitwę wielkiego dnia Boga, Wszechwładcy. 15. Oto przychodzę jak złodziej. Bogaty ten, kto czuwa oraz strzeże swych szat, aby nie chodził nagi i by nie widziano jego bezwstydu. 16. I zgromadził ich na miejsce, które po hebrajsku zwane jest Armageddon. 17. Także siódmy anioł wylał swoją czaszę na sferę powietrzną; a ze Świątyni, od tronu, wyszedł wielki głos, który mówił: Dokonało się. 18. Zatem pojawiły się głosy, grzmoty i błyskawice oraz stało się wielkie trzęsienie, jakiego nie było od kiedy ludzie są na ziemi; tak wielkie trzęsienie, tak wielkie. 19. I pojawiło się wielkie miasto o trzech częściach, a miasta narodów upadły. Zaś przed obliczem Boga został przypomniany wielki Babilon, aby mu dać kielich wina zapalczywości Jego gniewu. 20. Także każda wyspa uciekła, i nie zostały znalezione góry. 21. Spadł też z nieba na ludzi wielki grad, ważący mniej więcej talent; więc ludzie bluźnili Bogu z powodu uderzenia gradu, bo jego cios jest bardzo wielki.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012

